

SANATÇI GÖZÜYLE ECZANE

TEB Ar-Ge Bürosu

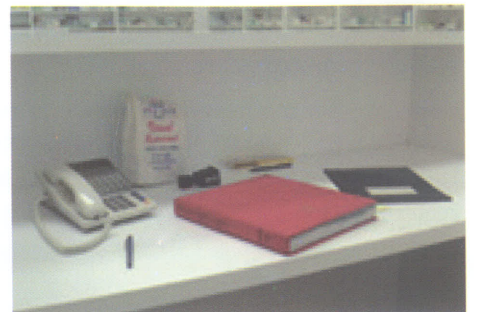
Hirst, 1965 yılında Bristol'da doğdu, 1989 yılında Goldsmith Koleji BA Güzel Sanatlar'dan mezun oldu. İlk sergisini "Papazlar Donuyor" ismiyle Londra'da bir depoda açtı. Bundan sonra da "Modern Tıp", "Kumarbaz", "Aşkın İçinde ve Dışında", "Mantık Öldüğünde", "Tanrı Şimdi Nerede", "Kimileri Delirdi, Kimileri Kaçtı" gibi isimlerle pek çok başarılı sergiye imza attı. 1992 yılında New York Cohen Galerisi'nde ilk "Eczane Yerleşimi" isimli sergisi, çoğu sanatsever ve sağlık çalışanları açısından oldukça ilginç ve görmeye

değer bir sergi olarak nitelendirildi. Bu Eczane Sergisi, daha sonra, 1994 yılında Texas'da 1999 yılında da Londra'daki Tate Galerisi'nde zevkle izlendi. Bu yazı, Eczane sergisindeki özet izlenimleri ve bu izlenimler karşısında Damien Hirst'in yanıtlarını içermektedir:

"Sanat hayatla ilgilidir ve gerçekten başka hiç bir şey olamaz" felsefesini savunur. Farklı galeri atmosferinde gerçekleştirilen eczane, ilaçları ve diğer tıbbi ürünleri estetiğin tüm zenginlikleri ile gözler önüne serer. Hirst, eczane ortamını sanat ile bütünleştirmesini şu cümlelerle aktarır: "İlaçlar bizi baştan çıkarıyor, yan etkilerini nadiren sorgulayarak, tüm hastalıkları iyileştirdiklerine ve hayatı koruduklarına inanıyoruz". Leeds'de büyüyen Hirst, birgün annesiyle birlikte bir kimyagere gittiğini ve annesinin sanata hiç inancı yokken, tüm inancını neden ilaçlara bağladığını merak ettiğini hatırlıyor ve şöyle açıklıyor: "Sanatın işleyiş şeklini seviyorum, insanların hayatlarını aydınlatma şeklini de... Ama etrafımdaki insanları, sanatın, inanmaya değer olduğunu ikna etmekte zorluk çekiyordum. Ve daha sonra fark ettim, insanlar, tam benim onların sanata inanmalarını istediğim şekilde ilaçlara inanıyorlar". İşte böylesi bir deneyim, Damien Hirst'ün eczane sergisine zemin hazırlar.

Bu eczanede, sınıflandırılmış şişeler ve kutularla dolu havalı beyaz raflar ile yaratılmış minimalist düzen, ölüm ve çöküşün uzaklaşan korkularının modeli gibi görünüyor, taburenin üstüne konmuş olan petek balı kavanozlar ve tavandan sarkan böcek öldürme aleti ölümü hatırlatıyordu. Hirst bu sergideki ilaçlar için şöyle diyordu.: "Hepimiz öleceğiz, bu yüzden, ilaçlar ve ilaç şirketlerinin ortaya koyduğu bu tür çok mutlu, gülümseyen, minimal, renkli, kendine güvenli görünüş kusursuz değil; vücudunuz sizi bırakıyor, ama insanlar bir nevi ölümsüzlüğe inanmak istemiyor"

Toprak, hava, ateş ve suyu temsil eden su ve gıda boyalarını içeren dört şişe, eczacının geleneksel sembolleri olarak gösteriliyordu. Hirst'e göre petek balı, ilaçlar ve paketlerle tem-

*"Bence sanat,
sizin için,
uzun vadede,
ilaçlardan
çok daha iyi bir madde.
Uzun bir yan etki
listesi almıyorsunuz -
ya da
belki alıyorsunuz!"*

sil edilen insan yapımı dünyaya karşı kurulan doğayı ve insan olmayan dünyayı yansıtıyordu. Bunun için, Hirst, galerinin pencerelerinde delikler keserek sineklerin girmesini sağlıyordu.

Eczane özetle, vitrinli dolaplar, boş şişeler ve reçeteli ilaç paketleri ile düzenlenmiş basit beyaz raflardan oluşuyordu. Raflardaki şişeler ve kutular kırmızı, mavi, turuncu, sarı, beyaz gibi renk armonisinden oluşuyordu. Sergide, bir doktorun muayenehanesinde hemşire olarak çalışmış birisi, uzun süre orda öylece durup, şaşkın şaşkın

bakarak, Hirst'e şöyle diyordu: "Düzenlemenin nasıl olduğunu anlayamadım" Çünkü, Hirst, ilaçları işlevlerine bakmaksızın sanatsal açıyla dizmiş idi. Bu fikir, işi bilen pek sağlıklı için oldukça karmaşıktı. İşte, sanat ile nesnel gerçekliğin kontrast güzelliği. Damien, bu durumu şöyle açıklıyor, "Bence sanat, sizin için, uzun vadede, ilaçlardan çok daha iyi bir madde. Uzun bir yan etki listesi almıyorsunuz - ya da belki alıyorsunuz!" Dışarıdan baktığınızda anlayamasanız da, aslında paketler boş. Hirst, bunu şöyle açıklıyor:

"Ben, hala, eczanede ilaçla ilgili bir şey olmadığı gerçeğine şaşırıyorum. Bu kendine güvenin, ilaç şirketleri söz konusu iken, nasıl işe yaradığına bakmanın çok basit bir yolu. Güç paketlemede."

www.tate.org.uk/pharmacy

"Sanatın işleyiş şeklini seviyorum, insanların hayatlarını aydınlatma şeklini de..."

Ama etrafımdaki insanları, sanatın, inanmaya değer

olduğuna ikna etmekte zorluk çekiyordum.

Ve daha sonra fark ettim ki,

insanlar, tam benim onların sanata

inanmalarını istediğim şekilde ilaçlara

inanyorlar".

İşte böylesi bir deneyim,

Damien Hirst'ün

eczane sergisine

zemin bazırlamış idi.

